

The Impact of Influential Factors on the Successful Implementation of Resistance Economy Policies in the Judiciary

Mohammad Reza Shahriari¹, Alireza Rousta^{2*}, Seraj al-Din Mohammadi³

1. Department of Public Administration, Ki.C., Islamic Azad University, Kish, Iran

2. Department of Business Management, ShQ.C., Islamic Azad University, Shahr-e Qods, Iran

3. Department of Business Management, Qe.C., Islamic Azad University, Qeshm, Iran

Received: 24 Mar 2025

Accepted: 05 Aug 2025

Available Online: 17 Oct 2025

Keywords

Policy, Resistance Economy

Policy, Judiciary, Governance

ABSTRACT

In today's complex and ever-changing world, social and political systems are faced with rapid transformations that demand dynamic adaptation and greater resilience across all branches of governance. Within this context, the resistance economy has emerged as one of the strategic pillars for the development of independent and self-reliant countries, playing a key role in achieving economic independence, strengthening domestic capacity, and countering external pressures. Therefore, the present study aims to examine the impact of influential factors on the successful implementation of resistance economy policies within the Judiciary. This research is quantitative in terms of data type and applied in terms of purpose. The quantitative statistical population consists of 365 experienced judges, deputies and managers of the Judiciary, legal-economic experts, and members of oversight councils, selected through a convenience sampling method. Data collection was conducted using a researcher-made questionnaire. Reliability was measured through composite reliability and Cronbach's alpha. Structural equation modeling was performed using PLS4 software. Ultimately, the findings indicated that there are significant relationships between governance factors, policy design and implementation processes, sustainability, economic dynamism and flexibility, knowledge-based economy, empowerment, cooperation and participation, barriers, intelligent outward orientation, and endogenous economic orientation with the implementation of resistance economy policies in the Judiciary. The proposed model was found to have acceptable fit. To achieve the objectives of these policies, serious attention to these factors and corresponding structural and strategic reforms is essential.

How to cite:

Shahriari, M. R., Rousta, A., & Mohammadi, S. (2025). The Impact of Influential Factors on the Successful Implementation of Resistance Economy Policies in the Judiciary. *Study and Innovation in Education and Development*, 5(3), 1-17.

* Corresponding Author:

Dr. Alireza Rousta

E-mail: alirezarousta@iau.ac.ir

© 2025 the authors. Published by Institute for Knowledge, Development, and Research.

This is an open access article under the terms of the [CC BY-NC 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) License.

EXTENDED ABSTRACT

INTRODUCTION

In the face of rising geopolitical tensions, economic sanctions, and internal structural weaknesses, the concept of a *resistance economy* has emerged as a strategic response to ensure national economic resilience and sovereignty. Rooted in the principles of self-sufficiency, knowledge-based development, and adaptive policy-making, the resistance economy seeks to reduce vulnerability to external shocks while fostering endogenous growth. In the context of Iran's ongoing challenges—including sanctions targeting its financial, energy, and technological sectors—resistance economy policies have assumed a central role in guiding both macroeconomic strategies and institutional reforms (1, 2).

While the legislative and executive branches have been extensively studied regarding their roles in the implementation of these policies, the judiciary's involvement remains under-researched. However, given its constitutional mandate to uphold justice, enforce the rule of law, and protect public and economic rights, the judiciary holds a crucial position in the successful realization of resistance economy policies (3, 8). The judiciary can facilitate this agenda through regulatory enforcement, anti-corruption mechanisms, judicial protection of producers, and institutional transparency (10). Furthermore, as emerging technologies and transnational economic challenges reshape legal landscapes, the judiciary must also evolve by integrating agile, knowledge-based systems aligned with global best practices (4, 13).

A key element in this transformation is the integration of digital innovation and strategic governance models into the judiciary's structure. The resilience and sustainability of such models depend on multiple institutional, structural, and cultural factors. These include but are not limited to judicial empowerment, agile planning, cross-sectoral collaboration, good governance practices, and environmental and economic sustainability (9, 11, 16). At the same time, endogenous economic orientation and intelligent external interaction—known as smart extroversion—must be balanced to ensure that judiciary policies remain both locally grounded and globally aware (18, 19).

This study investigates the impact of ten key variables—including knowledge-based economy, smart extroversion, empowerment, good governance, endogenous orientation, policy design and implementation processes, structural barriers, participation, sustainability, and institutional agility—on the successful implementation of resistance economy policies within the Iranian judiciary. Drawing upon contemporary literature and models from international case studies (12, 24, 25), this research fills a critical gap by

constructing an integrated model specific to the judicial context, using a structural equation modeling approach to validate the interrelations among these factors.

METHODS AND MATERIALS

The study employed a quantitative, applied research methodology to examine the determinants of successful implementation of resistance economy policies in Iran's judiciary. A sample of 365 experienced judges, legal-economic experts, managers, and supervisory board members was selected through convenience sampling. Data collection was performed via a researcher-developed questionnaire, and the instrument's reliability was confirmed using Cronbach's alpha and composite reliability indicators. Structural validity was ensured through expert reviews and content validation procedures.

Data analysis was conducted using Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM) with PLS4 software. This included confirmatory factor analysis to test measurement model validity and the use of standard statistical criteria—such as R^2 , Q^2 , and path coefficients—to evaluate the structural model's predictive power and the relationships among latent variables.

FINDINGS

The results showed that all ten examined variables had a statistically significant and positive effect on the implementation of resistance economy policies in the judiciary. Specifically, knowledge-based economy demonstrated a strong influence ($\beta = 0.123$, $T = 2.682$, $p < 0.01$), suggesting that innovation and technological capability play a critical role. Smart extroversion ($\beta = 0.111$), empowerment ($\beta = 0.160$), and good governance ($\beta = 0.211$) also had notable impacts, with governance exhibiting the highest path coefficient among all variables.

The factor loadings for all constructs exceeded 0.7, confirming strong convergent validity. Composite reliability and Cronbach's alpha values for each construct were above the 0.7 threshold, indicating acceptable internal consistency. The Average Variance Extracted (AVE) for all variables was also greater than 0.5, supporting construct validity.

The Fornell-Larcker criterion demonstrated adequate discriminant validity. The R^2 value for the dependent variable (policy implementation) was 0.667, indicating that approximately 67% of the variance in policy implementation can be explained by the independent variables. The Q^2 value of 0.342 further confirmed the model's predictive relevance.

DISCUSSION AND CONCLUSION

This study underscores the multidimensional nature of implementing resistance economy policies within the judiciary. The significant impact of the knowledge-based economy suggests that judicial institutions must embrace technological innovation—not only in terms of infrastructure but also in fostering a culture of continuous learning and adaptability. The findings align with earlier research that emphasizes the role of digitalization in enhancing legal efficiency and transparency.

The relevance of smart extroversion reflects the importance of judicial diplomacy and engagement with global legal standards. By participating in international legal forums and harmonizing certain legal frameworks, the judiciary can position itself as a proactive agent in global economic interactions. The empowerment of human capital further contributes to institutional resilience, as a skilled and motivated judiciary is more capable of translating strategic policies into operational outcomes.

The strong effect of governance highlights the critical need for transparency, accountability, and rule-of-law in judicial processes. These elements not only support effective policy implementation but also foster public trust and legitimacy. Similarly, the endogenous orientation of the judiciary—through reliance on local knowledge systems and legal traditions—provides a stable foundation for policy sustainability.

The design and implementation processes emerged as essential conduits for transforming strategic objectives into measurable outcomes. They offer a blueprint for the systematic alignment of institutional actions with macroeconomic goals. The presence of structural and cultural barriers, while expected, reaffirms the necessity for administrative reform and capacity building.

The positive influence of participation and intersectoral collaboration indicates that judiciary-led economic transformation requires inclusive policymaking and stakeholder engagement. Moreover, the integration of sustainability principles demonstrates the judiciary's role not only in economic justice but also in environmental stewardship and social well-being.

Lastly, the significance of economic dynamism and organizational agility suggests that a rigid judicial system is incompatible with the evolving demands of a resistance economy. Flexibility in processes, openness to innovation, and responsiveness to market changes are essential to maintaining institutional relevance and operational efficiency.

Overall, this study presents an empirically validated framework that can guide strategic reforms in the judiciary toward supporting resistance economy objectives. By identifying key levers and their interrelations, the model serves both as a diagnostic tool

and a roadmap for institutional enhancement. In doing so, it contributes to a more comprehensive understanding of how judicial institutions can drive sustainable, inclusive, and resilient economic systems.

تأثیر عوامل مؤثر بر اجرای موفق خط‌مشی‌های اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه

محمدرضا شهرياری^۱، علیرضا روستا^{۲*}، سراج‌الدین محبی^۳

۱. گروه مدیریت دولتی، واحد بین الملل کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، کیش، ایران

۲. گروه مدیریت بازرگانی، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر قدس، ایران

۳. گروه مدیریت بازرگانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قشم، قشم، ایران

چکیده

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۱/۰۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۵/۱۴

تاریخ چاپ: ۱۴۰۴/۰۷/۲۵

کلیدواژه‌ها

خط‌مشی، سیاست اقتصاد

مقاومتی، قوه قضائیه،

حکمرانی

در دنیای پیچیده و متغیر امروز، نظام‌های اجتماعی و سیاسی با تحولات شتابانی روبرو هستند که نیازمند تطبیق پویا و استحکام بیشتر در تمامی بخش‌های حاکمیتی است. در این میان، اقتصاد مقاومتی به عنوان یکی از محورهای راهبردی توسعه کشورهای مستقل و خودباور، نقشی کلیدی در تحقق استقلال اقتصادی، تقویت توان داخلی و مقابله با فشارهای خارجی ایفا می‌کند. لذا، پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر عوامل مؤثر بر اجرای موفق خط‌مشی‌های اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه انجام شده است. روش پژوهش برحسب نوع داده، کمی و از نظر هدف کاربردی است. جامعه آماری نامعین در بخش کمی ۳۶۵ نفر قضات مجرب، معاونان و مدیران قوه قضاییه، کارشناسان حقوقی-اقتصادی، عضوان شوراهای نظارتی از به روش در دسترس است. برای گردآوری داده‌ها از ابزارهای پرسشنامه محقق‌ساخته استفاده شد. پایایی از طریق پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ سنجیده شد. رویکرد مدلسازی معادلات ساختاری با نرم‌افزار PLS4 بهره گرفته شد. نهایت، یافته‌ها نشان دادند که بین عوامل حکمرانی، فرآیند طراحی و اجرا، پایداری، پویایی و انعطاف‌پذیری اقتصادی، اقتصاد دانش‌بنیان، توانمندسازی، همکاری و مشارکت، موانع، برون‌گرا بودن هوشمندانه، درون‌زا بودن اقتصاد بر پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه رابطه معنی‌داری وجود دارد و الگوی طراحی شده از تناسب قابل قبولی برخوردار است. جهت تحقق اهداف این سیاست‌ها، نیازمند توجه جدی به این عوامل و اصلاحات ساختاری و راهبردی متناسب با آن است.

شیوه ارجاع‌دهی:

شهرياری، محمدرضا، روستا، علیرضا، و محبی، سراج‌الدین. (۱۴۰۴). تأثیر عوامل مؤثر بر اجرای موفق خط‌مشی‌های اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه. پژوهش و نوآوری در تربیت و توسعه، ۵(۳)، ۱-۱۷.

نویسنده مسئول:

دکتر علیرضا روستا

پست الکترونیکی: alirezarousta@iau.ac.ir

© ۱۴۰۴ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است.

انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی CC BY-NC 4.0 صورت گرفته است.

تحولات شتابان سیاسی و اقتصادی در سطوح منطقه‌ای و جهانی، چالش‌های متعددی را پیش‌روی کشورهای در حال توسعه قرار داده است. در این میان، اقتصاد مقاومتی به عنوان یک راهبرد بومی و هوشمندانه، پاسخی نظری و عملی به شرایط ناپایدار اقتصادی و فشارهای خارجی به شمار می‌رود. این الگو، با تأکید بر درون‌زایی، برون‌گرایی هوشمندانه، استفاده حداکثری از ظرفیت‌های داخلی، و تکیه بر نوآوری و عدالت، نقشی کلیدی در تاب‌آوری و ساختار اقتصادی کشورها ایفا می‌کند (1). جمهوری اسلامی ایران به‌ویژه پس از اعمال تحریم‌های گسترده و غیرانسانی، این مفهوم را در صدر سیاست‌گذاری‌های اقتصادی خود قرار داده و در تلاش برای نهادینه‌سازی آن در تمام ارکان حکمرانی از جمله قوه قضاییه بوده است (2).

قوه قضاییه به عنوان یکی از قوای سه‌گانه و رکن مهم نظام حکمرانی، وظایف خطیری در زمینه حاکمیت قانون، تضمین عدالت، و صیانت از حقوق عمومی و اقتصادی شهروندان بر عهده دارد. این قوه می‌تواند با تکیه بر ظرفیت‌های ساختاری و انسانی خود، به تسهیل فرآیند اجرای خطمشی‌های اقتصاد مقاومتی یاری رساند (3). در واقع، تحقق سیاست‌های اقتصاد مقاومتی نیازمند هم‌افزایی میان نهادهای حکمرانی است و قوه قضاییه در این میان، از طریق تنظیم‌گری هوشمند، مقابله با مفاسد اقتصادی، ایجاد بسترهای حقوقی برای حمایت از تولید و تسریع فرآیند رسیدگی به پرونده‌های اقتصادی، نقشی بی‌بدیل دارد (4).

با این حال، چالش‌های ساختاری، مدیریتی و فرهنگی متعددی بر سر راه پیاده‌سازی مؤثر این سیاست‌ها در دستگاه قضایی وجود دارد. از جمله این چالش‌ها می‌توان به تمرکزگرایی در تصمیم‌گیری، کمبود تخصص‌های میان‌رشته‌ای در حوزه اقتصاد و حقوق، ضعف در فرایندهای دیجیتال‌سازی، و نبود شاخص‌های ارزیابی عملکرد در حوزه اقتصاد مقاومتی اشاره کرد (5). این عوامل می‌توانند مانعی جدی برای تحقق اهداف اقتصاد مقاومتی در ساختار قضایی باشند، مگر آنکه نهادهای مربوطه با نگاهی سیستمی و مبتنی بر حکمرانی خوب، به بازطراحی فرایندهای خود بپردازند (6).

بررسی‌ها نشان می‌دهد که نقش قوه قضاییه در پیاده‌سازی سیاست‌های اقتصادی تاکنون کمتر مورد توجه مطالعات راهبردی قرار گرفته و اغلب پژوهش‌ها بر نقش قوه مجریه و تقنینی متمرکز بوده‌اند (7، 8). این در حالی است که در شرایط کنونی، تعاملات سازنده میان قوای سه‌گانه به‌ویژه در تدوین و اجرای سیاست‌های اقتصادی، از جمله عوامل کلیدی در تحقق چشم‌انداز توسعه پایدار و مقاوم محسوب می‌شود (9). به همین دلیل، شناسایی عوامل مؤثر بر اجرای موفق سیاست‌های اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه، گامی مهم در راستای ارتقاء کارایی نهادی و ایجاد بسترهای هم‌افزا برای پیشبرد این راهبرد کلان است.

از منظر نظری، مفهوم اقتصاد مقاومتی را می‌توان در پیوند با نظریه‌های حکمرانی خوب، چابکی نهادی، مدیریت دانش و نوآوری بررسی کرد. از یک سو، مؤلفه‌های حکمرانی خوب همچون شفافیت، پاسخگویی و عدالت‌محوری، موجب افزایش اعتماد عمومی به نظام قضایی شده و زمینه را برای اجرای مؤثرتر سیاست‌ها فراهم می‌کنند (10). از سوی دیگر، ساختارهای قضایی برای پاسخگویی

به تغییرات محیطی و تهدیدات اقتصادی نوظهور، نیازمند انعطاف‌پذیری و قابلیت انطباق سریع هستند؛ مفهومی که در ادبیات مدیریت چابک و نظریه‌های مدیریت مبتنی بر بازخورد نیز بدان پرداخته شده است (11, 12).

همچنین، در بُعد دانشی، توانمندسازی سرمایه انسانی، توسعه زیرساخت‌های فناورانه و بهره‌گیری از ظرفیت‌های دیجیتال نظیر دادگاه‌های مجازی، هوش مصنوعی در تحلیل پرونده‌ها و یکپارچه‌سازی سامانه‌های قضایی، به عنوان مؤلفه‌های کلیدی در پیاده‌سازی خط‌مشی‌های اقتصاد مقاومتی محسوب می‌شوند (13, 14). این موضوع نه تنها موجب ارتقاء کارآمدی قوه قضاییه می‌گردد، بلکه ظرفیت این نهاد را برای پاسخگویی به الزامات تحول دیجیتال نیز تقویت می‌نماید (15).

در سطح کلان‌تر، ملاحظات پایداری، عدالت بین‌نسلی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی نیز باید در اجرای این خط‌مشی‌ها لحاظ شوند. پایداری اقتصادی و محیط‌زیستی در نهاد قضایی به معنای بهره‌وری منابع، کاهش هزینه‌های رسیدگی، و مشارکت در ارتقاء فرهنگ مسئولیت‌پذیری زیست‌محیطی است (16, 17). همچنین درون‌زایی اقتصادی در قوه قضاییه، به معنای تقویت ظرفیت‌های بومی و کاهش وابستگی به سیستم‌های خارجی است که در نهایت موجب افزایش استقلال و امنیت حقوقی کشور خواهد شد (18, 19). از این‌رو، پژوهش حاضر با رویکردی کمی و بهره‌گیری از مدل‌سازی معادلات ساختاری، به بررسی تأثیر مجموعه‌ای از عوامل شامل حکمرانی، طراحی و اجرای سیاست، پایداری، پویایی اقتصادی، اقتصاد دانش‌بنیان، توانمندسازی، مشارکت، موانع اجرایی، برون‌گرایی هوشمندانه و درون‌زایی اقتصادی بر پیاده‌سازی خط‌مشی‌های اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه پرداخته است.

روش پژوهش

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر عوامل مؤثر بر اجرای موفق خط‌مشی‌های اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه انجام شده است و رویکردی کمی و کاربردی دارد. جامعه آماری نامعین در بخش کمی شامل ۳۶۵ نفر از قضات مجرب، معاونان و مدیران قوه قضاییه، کارشناسان حقوقی-اقتصادی و اعضای شوراهای نظارتی بود که بر اساس فرمول کوکران و به روش در دسترس انتخاب شدند. جهت گردآوری داده‌ها، از پرسشنامه محقق‌ساخته بهره گرفته شد که پایایی آن با استفاده از ضرایب بار عاملی، آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی (CR) ارزیابی و تأیید شد. همچنین، برای سنجش روایی محتوایی، پرسشنامه ابتدا در اختیار خبرگان و متخصصان قرار گرفت و پس از اعمال اصلاحات و حصول توافق حداقل ۷۰ درصدی، روایی آن تأیید گردید.

در فرآیند تجزیه و تحلیل داده‌ها، از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری با نرم‌افزار PLS4 استفاده شد که بر پایه تحلیل عاملی تأییدی استوار است. این روش برای آزمون ساختار زیربنایی متغیرهای تحقیق، بررسی روابط بین متغیرهای مستقل و وابسته و تعیین برازش مدل به کار رفت. در این تحلیل، مفهوم بار عاملی نقش کلیدی دارد؛ زیرا مقدار آن نشان‌دهنده میزان تأثیر هر شاخص یا گویه بر سازه مربوطه است. اگر بار عاملی هر شاخص بالا و مثبت باشد، نقش پررنگ‌تری در تبیین سازه دارد، و چنانچه منفی باشد، نشان‌دهنده رابطه معکوس است. این تحلیل به تعیین اعتبار و استحکام روابط مدل و ارزیابی نقش هر مؤلفه در فرآیند اجرای موفق

خط‌مشی‌های اقتصاد مقاومتی کمک می‌کند و نتیجه نهایی، تصویری جامع و معتبر از میزان تأثیر عوامل مختلف بر اثربخشی سیاست‌ها ارائه می‌دهد.

یافته‌ها

در بررسی پایایی و روایی مدل‌های اندازه‌گیری، ابتدا برای ارزیابی پایایی سازه‌ها، آلفای کرونباخ به عنوان شاخص سنتی و کلاسیک مورد استفاده قرار گرفت که اگر مقدار آن بیش از ۰.۷ باشد، نشان‌دهنده همسانی داخلی مناسب است. با توجه به اینکه در این مطالعه آلفای کرونباخ برای تمامی سازه‌ها بالاتر از ۰.۷ بود، پایایی قابل قبول تأیید شد. علاوه بر آن، آزمون پایایی ترکیبی (CR) نیز مورد استفاده قرار گرفت، که اگر مقدار آن بزرگ‌تر از ۰.۷ باشد، نشان‌دهنده دوام و پایداری کافی سازه است؛ و نتایج نشان داد که تمامی سازه‌ها از نظر پایایی در حد مطلوب قرار دارند. همچنین، ضریب rho-a که نگاهی دقیق‌تر به سازگاری درونی سازه دارد، بالاتر از ۰.۷ در تمامی موارد بود، که تأییدکننده استحکام و قابلیت اعتماد نتایج تحقیق است.

در حوزه روایی، آزمون‌های همگرا و واگرا برای بررسی صحت سازه‌ها انجام شد. در آزمون همگرا، بارهای عاملی هر شاخص باید معنادار و بالاتر از ۰.۷ باشد، و چون تمامی بارهای عاملی در این مطالعه این شرط‌ها را برآورده کردند، روایی همگرا تأیید شد. علاوه بر آن، با بررسی میانگین واریانس استخراج‌شده (AVE)، که باید بیشتر از ۰.۵ باشد، مشخص شد که شاخص‌های سازه‌ها توانایی خوبی در تبیین واریانس آن‌ها دارند؛ و نتایج نشان می‌دهد که مقادیر AVE بالاتر از ۰.۵، روایی همگرا و سازه مورد مطالعه را تأیید می‌کند. در مجموع، تمامی شاخص‌های مربوط به پایایی و روایی نشان‌دهنده کیفیت مناسب و برازش مطلوب مدل‌های اندازه‌گیری به منظور تحلیل نتایج این تحقیق است.

جدول ۱. شاخص‌های برازش مدل

متغیرها	آلفای کرونباخ	پایایی ترکیبی	rho_a	AVE	گوینه-ها	بار عاملی	سطح معناداری	نتیجه
اقتصاد دانش بنیان	۰/۸۴۶	۰/۷۶۵	۰/۸۳۷	۰/۵۸۶	q۱۳	۰/۷۷۳	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۱۴	۰/۷۴۷		
					q۱۵	۰/۷۷۶		
برون گرا بودن هوشمندانه	۰/۷۷۸	۰/۷۸۶	۰/۷۷۴	۰/۵۲۷	q۲۵	۰/۷۳۹	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۲۶	۰/۷۰۶		
					q۲۷	۰/۷۳۳		
توانمند سازی	۰/۷۹۶	۰/۷۹۸	۰/۷۸۸	۰/۵۴۱	q۱۶	۰/۷۸۸	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۱۷	۰/۷۵۹		
					q۱۸	۰/۶۵۳		
حکمرانی	۰/۸۶۶	۰/۸۱۲	۰/۸۶۶	۰/۵۴۸	q۱	۰/۷۷۲	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۲	۰/۶۸۶		
					q۳	۰/۷۶۲		
درون زا بودن اقتصاد	۰/۷۸۶	۰/۷۷۳	۰/۷۹۳	۰/۵۵۲	q۲۸	۰/۷۸۸	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۲۹	۰/۷۴۹		

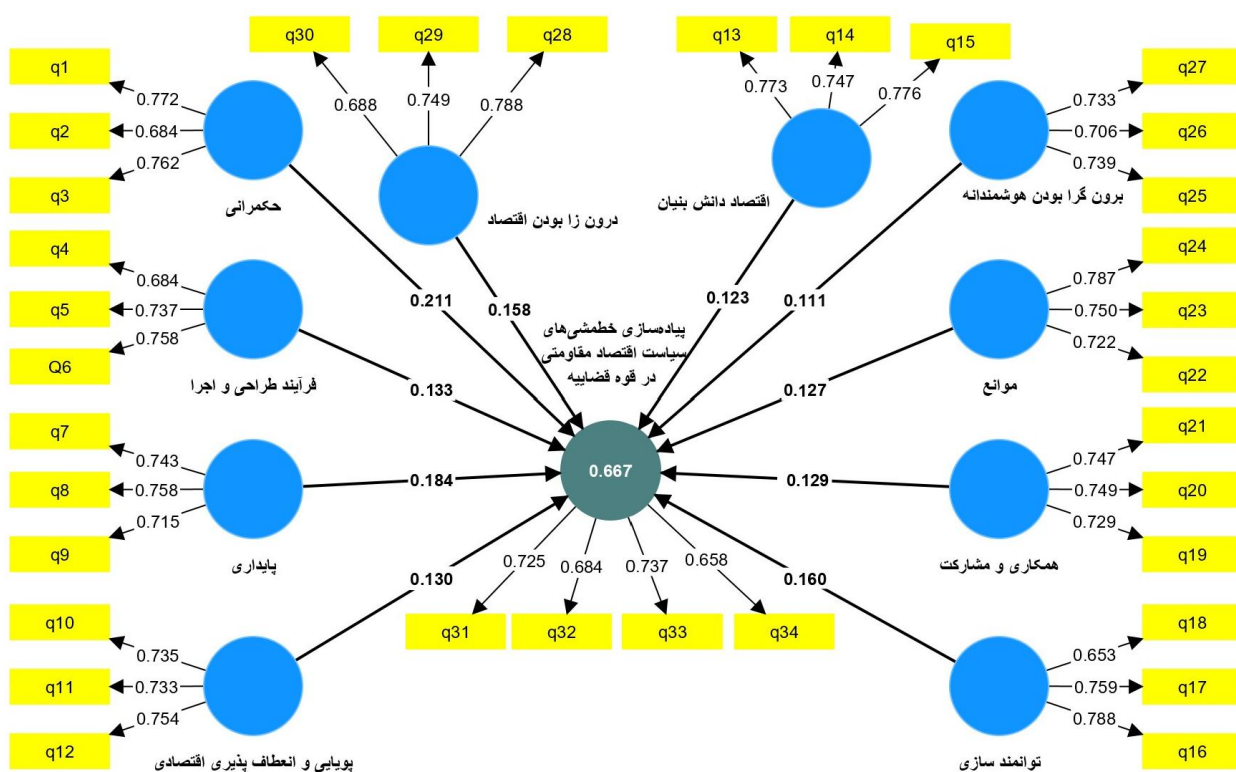
فرآیند طراحی و اجرا	۰/۷۱۴	۰/۷۷۳	۰/۷۱۲	۰/۵۲۸	q۳۰	۰/۶۸۸	۰/۶۸۴	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۴	۰/۷۳۷	۰/۷۵۸		
					q۵				
					q۶				
موانع	۰/۷۳۷	۰/۷۵۶	۰/۷۲۴	۰/۵۶۸	q۲۲	۰/۷۲۲	۰/۷۵۰	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۲۳		۰/۷۸۷		
					q۲۴				
همکاری و مشارکت	۰/۷۴۵	۰/۷۷۶	۰/۷۴۸	۰/۵۵۰	q۱۹	۰/۷۲۹	۰/۷۴۹	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۲۰		۰/۷۴۷		
					q۲۱				
پایداری	۰/۸۵۲	۰/۷۷۷	۰/۸۶۷	۰/۵۴۶	q۷	۰/۷۴۳	۰/۷۵۸	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۸		۰/۷۱۵		
					q۹				
پویایی و انعطاف پذیری اقتصادی	۰/۸۳۲	۰/۷۱۲	۰/۸۲۷	۰/۵۴۸	q۱۰	۰/۷۳۵	۰/۷۳۳	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
					q۱۱		۰/۷۵۴		
					q۱۲				
پایاده سازی خط مشی های سیاست اقتصاد مقاومتی	۰/۷۹۷	۰/۷۷۶	۰/۷۰۲	۰/۵۹۴	q۳۱	۰/۷۲۵	۰/۶۸۴	۰/۰۵	مطلوب و معنی دار
در قوه قضاییه					q۳۲		۰/۷۳۷		
					q۳۳		۰/۶۵۸		
					q۳۴				

آزمون فورنل و لارکر برای متغیرهای مکنون بر این اصل تأکید دارد که هر متغیر باید در مقایسه با معرف های خود، پراکندگی بیشتری داشته باشد، به طوری که ضریب همبستگی آن با سایر متغیرهای مکنون از بالاترین توان دوم همبستگی آن دوم باشد. در این مطالعه، برای بررسی رابطه خطی بین متغیرها از همبستگی پیرسون استفاده شد، که مقادیر آن بین -۱ و +۱ قرار می گیرد و هر چه مطلق آن بزرگ تر باشد، شدت رابطه بیشتر است. ضریب همبستگی مثبت نشان دهنده رابطه مستقیم و منفی نشان دهنده رابطه معکوس است، و در قطر اصلی ماتریس همبستگی، مقدار ریشه دوم میانگین واریانس تبیین شده (AVE) نشان داده شد. این تحلیل امکان ارزیابی میزان همبستگی و رابطه قوی میان متغیرهای مکنون در تحقیق را فراهم می نماید و پایه ای برای تأیید همبستگی های مفهومی میان سازه ها است.

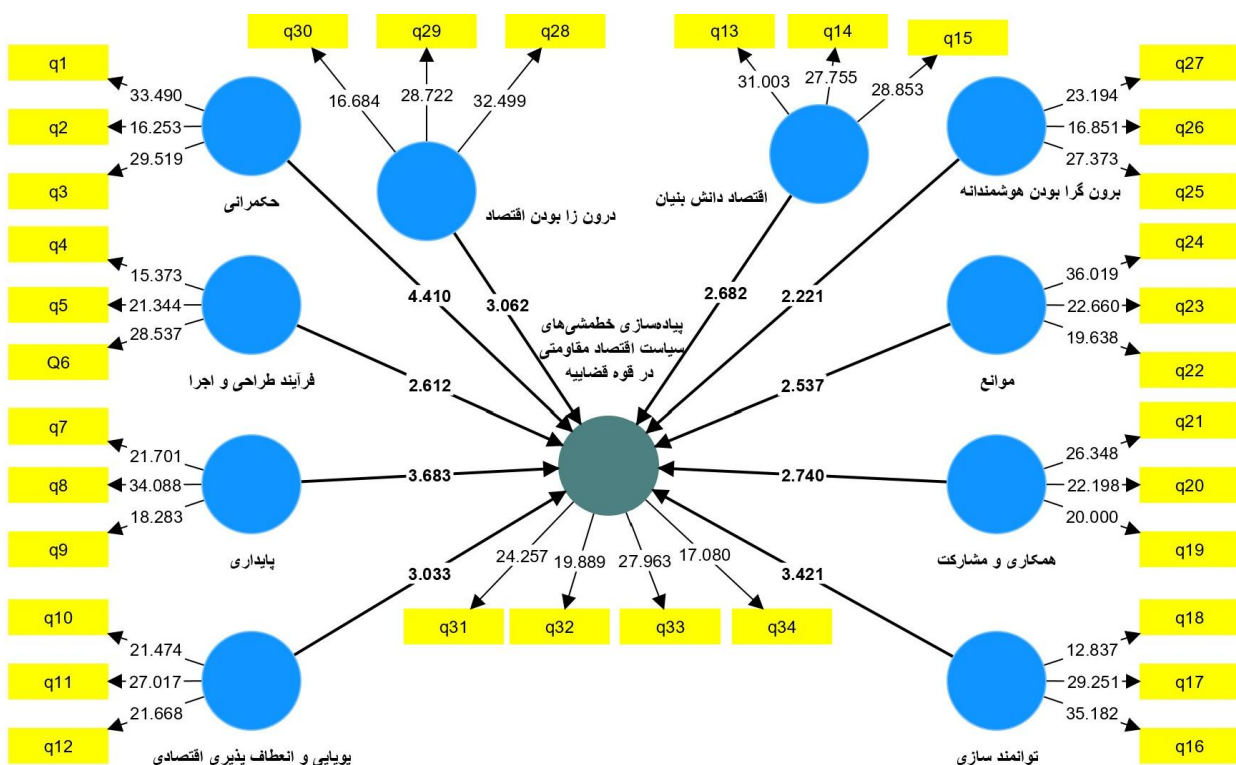
جدول ۲. نتایج روایی و اگر با روش فورنل و لارکر

اقتصاد دانش بنیان	برون بودن هوشمندانه	گرا بودن	توانمند سازی	حکمرانی	درون زا بودن اقتصاد	فرآیند طراحی و اجرا	موانع	همکاری و مشارکت	پایداری	پویایی و انعطاف پذیری اقتصادی	پیاده سازی خط مشی های سیاست مقاومتی در قوه قضاییه
۰/۷۶۵											
بنیان											
برون گرا بودن	۰/۶۰۷	۰/۷۲۶									
هوشمندانه											
توانمند سازی	۰/۵۸۵	۰/۵۹۸	۰/۷۳۶								
حکمرانی	۰/۵۳۶	۰/۵۵۷	۰/۵۱۳	۰/۷۴۰							
درون زا بودن اقتصاد	۰/۵۶۸	۰/۵۹۴	۰/۶۰۵	۰/۶۰۴	۰/۷۴۳						
فرآیند طراحی و اجرا	۰/۶۰۰	۰/۶۶۰	۰/۶۴۶	۰/۶۴۶	۰/۶۲۰	۰/۷۲۷					
موانع	۰/۵۶۰	۰/۵۶۲	۰/۵۴۸	۰/۵۷۸	۰/۷۲۴	۰/۶۱۷	۰/۷۵۴				
همکاری و مشارکت	۰/۵۴۵	۰/۶۳۰	۰/۵۹۳	۰/۵۶۶	۰/۵۶۲	۰/۶۱۸	۰/۵۷۵	۰/۷۴۲			
پایداری	۰/۵۵۴	۰/۶۱۶	۰/۵۵۱	۰/۵۶۷	۰/۵۸۷	۰/۵۸۹	۰/۷۱۵	۰/۵۷۶	۰/۷۳۹		
پویایی و انعطاف پذیری اقتصادی	۰/۵۱۷	۰/۶۱۲	۰/۶۰۵	۰/۵۸۳	۰/۵۷۰	۰/۶۴۳	۰/۵۲۵	۰/۶۳۰	۰/۵۶۸	۰/۷۴۰	
پیاده سازی خط مشی های سیاست مقاومتی در قوه قضاییه	۰/۶۲۰	۰/۶۴۱	۰/۶۴۱	۰/۶۶۰	۰/۶۶۸	۰/۶۴۵	۰/۶۲۹	۰/۵۳۵	۰/۶۵۵	۰/۶۲۹	۰/۷۰۲

مدل ساختاری مدلی است که رابطه بین متغیرهای مکنون (پنهان) را مورد بررسی قرار می دهد، همانگونه که پیشتر نیز بدان اشاره گردید، مدل ساختاری نیز دارای چندین شاخص و معیار می باشد که باید ارزیابی و تأیید شود تا به نتایج حاصل از مدل و داده های گردآوری شده با اطمینان بالا استناد نمود. این معیارها شامل بررسی ضرایب مسیر (بتا) و معناداری آن (مقادیر T-value)، بررسی شاخص ضریب تعیین (R^2)، متغیرهای مکنون درون زا، بررسی شاخص ارتباط پیش بین Q^2 می باشد.

شکل ۱. مدل مفهومی تحقیق در حالت استاندارد شده بارهای عاملی و ضرایب مسیر

شکل ۲. مدل مفهومی تحقیق در حالت ضرایب معناداری T

جدول ۳. نتایج مربوط به شاخص‌ها و معیارهای مدل ساختاری

مسیر:	←	T_value	β	سطح معناداری	P values	نتایج فرضیه
اقتصاد دانش بنیان -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۲/۶۸۲	۰/۱۲۳	۰/۰۵	۰/۰۰۷	تائید
برون گرا بودن هوشمندانه -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۲/۲۲۱	۰/۱۱۱	۰/۰۵	۰/۰۲۶	تائید
توانمند سازی -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۳/۴۲۱	۰/۱۶۰	۰/۰۵	۰/۰۰۱	تائید
حکمرانی -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۴/۴۱۰	۰/۲۱۱	۰/۰۵	۰/۰۰۰	تائید
درون زا بودن اقتصاد -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۳/۰۶۲	۰/۱۵۸	۰/۰۵	۰/۰۰۲	تائید
فرآیند طراحی و اجرا -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۲/۶۱۲	۰/۱۳۳	۰/۰۵	۰/۰۱۶	تائید
موانع -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۲/۵۳۷	۰/۱۲۷	۰/۰۵	۰/۰۲۰	تائید
همکاری و مشارکت -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۲/۷۴۰	۰/۱۲۹	۰/۰۵	۰/۰۰۶	تائید
پایداری -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۳/۶۸۳	۰/۱۸۴	۰/۰۵	۰/۰۰۰	تائید
پویایی و انعطاف پذیری اقتصادی -> پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه		۳/۰۳۳	۰/۱۳۰	۰/۰۵	۰/۰۰۲	تائید

مقدار R^2 ضریب سنج دقت پیش‌بینی مدل است و برابر با توان دوم همبستگی میان مقادیر واقعی و پیش‌بینی شده یک سازه درون‌زای معین است. این آزمون نشان از تأثیری دارد که متغیرهای برون‌زا بر یک متغیر درون‌زا دارند. این معیار فقط برای سازه‌های درون‌زا محاسبه شد و در مورد سازه‌های برون‌زا مقدار آن برابر با صفر است. هرچه مقدار ضریب تعیین یک مدل بیشتر باشد، نشان از برازش بهتر مدل دارد. با سه مقدار ۰/۱۹، ۰/۳۳، ۰/۶۷ که به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی معرفی شده بود مقایسه می‌شوند.

جدول ۴. ضریب تعیین R^2

متغیر وابسته	R-square	R-square اصلاح شده
پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه	۰/۶۶۷	۰/۶۵۸

معیار Q^2 قدرت پیش‌بینی مدل را مشخص می‌سازد. مدل‌هایی که دارای برازش بخش ساختاری قابل قبول هستند، باید قابلیت پیش‌بینی شاخص‌های مربوط به سازه‌های درون‌زای مدل را داشته باشند. سه مقدار ۰/۰۲، ۰/۱۵ و ۰/۳۵ را برای نشان دادن قدرت پیش‌بینی ضعیف، متوسط و قوی سازه یا سازه‌های برون‌زای مربوط به آن است.

جدول ۵. کیفیت پیش‌بینی‌کنندگی (Q^2) مدل

متغیر	Q^2
اقتصاد دانش بنیان	۰/۳۵۷
برون گرا بودن هوشمندانه	۰/۴۰۷
توانمند سازی	۰/۳۷۸
حکمرانی	۰/۲۷۷
درون زا بودن اقتصاد	۰/۲۶۳
فرآیند طراحی و اجرا	۰/۲۰۸
موانع	۰/۱۳۷
همکاری و مشارکت	۰/۵۵۴
پایداری	۰/۴۷۸
پویایی و انعطاف پذیری اقتصادی	۰/۴۴۰
پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه	۰/۳۴۲

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش نشان داد که ده عامل مؤثر شامل اقتصاد دانش‌بنیان، برون‌گرایی هوشمندانه، توانمندسازی، حکمرانی، درون‌زایی اقتصادی، فرآیند طراحی و اجرا، موانع، همکاری و مشارکت، پایداری و پویایی و انعطاف‌پذیری اقتصادی، تأثیر معناداری بر پیاده‌سازی خط‌مشی‌های سیاست اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه دارند. هر یک از این عوامل به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم در بهبود ظرفیت‌های اجرایی، ارتقاء عدالت اقتصادی، و افزایش تاب‌آوری ساختارهای قضایی در برابر فشارهای بیرونی نقش ایفا می‌کنند. در ادامه، نتایج حاصل از آزمون فرضیات با مطالعات پیشین مقایسه شده و مورد تحلیل نظری قرار می‌گیرند.

بر اساس نتایج، اقتصاد دانش‌بنیان نقش مؤثری در پیاده‌سازی سیاست‌های اقتصاد مقاومتی ایفا می‌کند. توسعه فناوری‌های نوین، دیجیتال‌سازی خدمات قضایی و استفاده از هوش مصنوعی در تحلیل پرونده‌ها، موجب بهبود کارایی و شفافیت در فرآیندهای دادرسی می‌شود (13). این یافته هم‌راستا با پژوهش (15) است که بر نوآوری و تحول دیجیتال در سیستم عدالت تأکید دارد. همچنین، همان‌طور که (14) بیان می‌کند، هدف‌گذاری استراتژیک بر مبنای توسعه فناوری و اقتصاد دانشی، ستون فقرات برنامه‌ریزی کلان سازمانی محسوب می‌شود که در قوه قضاییه نیز باید مورد توجه ویژه قرار گیرد.

برون‌گرایی هوشمندانه به‌عنوان دومین عامل تأثیرگذار، نشان می‌دهد که تعامل سازنده قوه قضاییه با نهادهای بین‌المللی، ارتقاء دیپلماسی قضایی و انطباق با روندهای جهانی، زمینه‌ساز حمایت از منافع ملی و افزایش مشروعیت ساختار عدالت است. این نتیجه با مطالعات (4) و (20) همخوانی دارد که بر نقش دیپلماسی قضایی و تعامل فرامرزی نهادهای عدالت‌محور تأکید داشته‌اند. همچنین (21) نیز بر اهمیت برنامه‌ریزی چابک و سازگار با تغییرات محیطی تأکید می‌کند که با اصول برون‌گرایی هوشمندانه هماهنگ است.

توانمندسازی نیروی انسانی، سومین عامل کلیدی، در این مطالعه تأثیر معناداری بر پیاده‌سازی خط‌مشی‌های اقتصاد مقاومتی داشته است. این نتیجه با یافته‌های (9) و (22) همسو است که نشان داده‌اند ارتقاء مهارت‌های تخصصی قضات و کارکنان، موجب بهبود رضایت شغلی، افزایش بهره‌وری و اثربخشی تصمیمات قضایی می‌شود. در همین راستا، (11) نیز در زمینه دولت‌الکترونیک بیان می‌دارد که آموزش مستمر و چرخش دانش در بدنه اداری، شرط لازم برای اجرای موفق پروژه‌های تحول‌آفرین است.

چهارمین متغیر مؤثر، حکمرانی خوب است که شامل مؤلفه‌هایی نظیر شفافیت، پاسخگویی و عدالت‌محوری می‌شود. این مؤلفه‌ها همان‌گونه که در تحقیق (10) آمده، ابزارهایی برای افزایش اعتماد عمومی به نهادهای قضایی و تقویت مشروعیت حاکمیتی به شمار می‌روند. همچنین، همخوانی نتایج این پژوهش با مطالعه (6) که فساد را عاملی تضعیف‌کننده حکمرانی و عدالت دانسته‌اند، قابل توجه است. ایجاد سامانه‌های گزارش‌گیری، رصد آنلاین پرونده‌ها، و انتشار عمومی آراء، مصادیقی از اجرای اصول حکمرانی خوب در ساختار قوه قضاییه است.

درون‌زایی اقتصادی نیز عاملی مهم در افزایش استقلال ساختار قضایی و کاهش وابستگی به منابع و فناوری‌های وارداتی تلقی می‌شود. این موضوع در پژوهش (19) نیز برجسته شده است که تقویت منابع داخلی و بومی‌سازی فرایندهای نهادی را پیش‌شرطی برای تحقق امنیت اقتصادی دانسته‌اند. همچنین، (18) بر اهمیت بهره‌گیری از ظرفیت‌های فناوری اطلاعات بومی در قوه قضاییه تأکید دارند که منطبق با نتایج حاضر است.

طراحی و اجرای اثربخش خط‌مشی‌ها، به عنوان ششمین عامل، نیازمند تعریف شاخص‌های سنجش عملکرد، پایش مستمر و بازنگری چابک است. این نکته با یافته‌های (14) و (21) همسو است که بر برنامه‌ریزی استراتژیک، تعیین اهداف قابل سنجش و هماهنگی بین‌بخشی برای موفقیت سازمانی تأکید کرده‌اند. قوه قضاییه با بهره‌گیری از این اصول می‌تواند خط‌مشی‌های اقتصادی را از سطح اسناد رسمی به برنامه‌های عملیاتی تبدیل کند.

متغیر هفتم، یعنی موانع، شامل چالش‌هایی نظیر بوروکراسی، کمبود نیروی انسانی متخصص و عدم به‌روزرسانی قوانین اقتصادی است. در این زمینه، یافته‌های پژوهش با نتایج (23) و (5) همخوانی دارد که ناکارآمدی فرایندها، مقاومت در برابر تغییر و ضعف در فرهنگ سازمانی را از مهم‌ترین موانع تحول در نظام قضایی برشمرده‌اند.

همکاری و مشارکت به عنوان عامل هشتم، نشان می‌دهد که همگرایی نهادی، تعامل میان قوا، و همراهی با بخش خصوصی، از عوامل تقویت‌کننده اجرای سیاست‌های کلان اقتصادی است. مطالعات (24) و (25) نیز بر نقش مردم‌محوری و دموکراسی مشارکتی در تقویت مشروعیت و افزایش تاب‌آوری ساختارهای سیاسی و قضایی تأکید کرده‌اند.

نهمین عامل مؤثر، پایداری است که در سه بُعد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی در قوه قضاییه قابل تحلیل است. یافته‌های این بخش با پژوهش‌های (16) و (26) همخوانی دارد که تأکید دارند بر لزوم ادغام شاخص‌های پایداری در ارزیابی عملکرد نهادی و توجه به اثرات بلندمدت تصمیمات حقوقی بر جامعه و محیط‌زیست.

در نهایت، پویایی و انعطاف‌پذیری اقتصادی عامل دهم و پایانی در این مدل، نشان‌دهنده لزوم تحول ساختارهای قضایی در پاسخ به تغییرات سریع اقتصادی است. این یافته با پژوهش‌های (11) و (12) انطباق دارد که چابکی سازمانی و تصمیم‌گیری سیستمی را شرط بقا در محیط‌های پویا و پرچالش دانسته‌اند. این مؤلفه به‌ویژه در شرایط خاص تحریمی و رکود اقتصادی، اهمیت ویژه‌ای دارد. از مهم‌ترین محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس و تمرکز بر جامعه آماری درون‌سازمانی قوه قضاییه اشاره کرد که ممکن است باعث محدود شدن تعمیم‌پذیری نتایج به سایر دستگاه‌های حکمرانی شود. همچنین، محدودیت زمانی در جمع‌آوری داده‌ها و پیچیدگی در گردآوری داده‌های دقیق مربوط به عملکرد قضایی، از دیگر موانعی بود که بر دقت تحلیل‌ها تأثیر گذاشت. علاوه بر این، برخی شاخص‌های کلان عملکرد اقتصادی قوه قضاییه فاقد مستندات کمی بوده‌اند که این موضوع محدودیت‌هایی برای اعتبارسنجی متغیرها ایجاد کرد.

پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آتی از روش‌های کیفی یا ترکیبی استفاده شود تا بتوان از تحلیل‌های عمیق‌تری پیرامون تجربیات خبرگان قضایی و سیاست‌گذاران بهره گرفت. همچنین، تعمیم این مدل به سایر نهادهای حکمرانی نظیر قوه مجریه، نهادهای نظامی و امنیتی یا سازمان‌های مردم‌نهاد می‌تواند چشم‌اندازهای متفاوتی را برای فهم بهتر پیاده‌سازی سیاست‌های اقتصاد مقاومتی فراهم آورد. بررسی تطبیقی میان ایران و کشورهای دیگر در حال توسعه نیز می‌تواند چارچوبی تطبیقی و مقایسه‌ای برای تحلیل این سیاست‌ها فراهم کند.

ضروری است قوه قضاییه با تشکیل کارگروه‌های بین‌رشته‌ای در حوزه اقتصاد و حقوق، فرایندهای خود را بازمهندسی نموده و چابک‌سازی ساختارها را در اولویت قرار دهد. ارتقاء نظام آموزش تخصصی، تجهیز زیرساخت‌های فناورانه و تدوین شاخص‌های عملیاتی برای ارزیابی اجرای سیاست‌ها باید در دستور کار قرار گیرد. همچنین، گسترش همکاری‌های بین‌قوه‌ای، ایجاد دادگاه‌های اقتصادی تخصصی و بسترسازی برای دیپلماسی قضایی در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی، از جمله گام‌های مؤثر برای تحقق سیاست‌های اقتصاد مقاومتی در قوه قضاییه خواهد بود.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازین اخلاق

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

منابع

1. Paighami A, Samieinasab M, Soleimani Y, Seyyed Hosseinzadeh Yazdi S. Essays on the Resilient Economy: Iran's Economic Sanctions, Foundations, Dimensions, and Solutions. Tehran: Imam Sadiq University Press; 2015.

2. Rizaneh J, Fazeli MJ. The strategic role of the judiciary in the resilient economy. *Entrepreneurship Index*. 2018;3(7):86-99.
3. Mahboubi H, Fazeli A. The role of the judiciary in achieving the goals of the resilient economy. Tehran 2014.
4. Elokaby MA. Development of cybersecurity laws in Egypt and its impact on the judicial system (Opportunities and challenges). *International Cybersecurity Law Review*. 2024;1-22. doi: 10.1365/s43439-024-00132-2.
5. Schulzke M, Carroll AC. Culture and the court: The judiciary as an arbiter of cultural disputes in the USA. *Cultural Studies and the Juridical Turn*: Routledge; 2018. p. 363-88.
6. Rubasundram GA, Rasiah R. Corruption and good governance. *Journal of Southeast Asian Economies*. 2019;36(1):57-70. doi: 10.1355/ae36-1f.
7. Zandi Khvari S, Hosseini M, Mostahfezyan K, Khavarash. Developing a model for public policy-making indicators in the sports of the Islamic Republic of Iran. 2025.
8. Keshavarian Azad E, Etebarian Khorasgani H, Peykani H, Mehrban, Shahnooshi. Designing a model for implementing judicial policies in the country's judicial institution. *Public Management*. 2022;14(1):129-64.
9. Tew Y. Strategic judicial empowerment. *The American Journal of Comparative Law*. 2024;72(1):170-234. doi: 10.1093/ajcl/avad040.
10. Kochel TR, Skogan WG. Accountability and transparency as levers to promote public trust and police legitimacy: Findings from a natural experiment. *Policing: an international journal*. 2021;44(6):1046-59. doi: 10.1108/PIJPSM-04-2021-0062.
11. Silva J, Silva A, Araújo A, Silva A. Agile Project Management in Government Software Development: Addressing Challenges in Education Public Policy. 2025.
12. Lv DD, Cho E. Carbon-zero agility: Enabling carbon-zero organizations through agile management and ambiguous feedback algorithms. *Environmental Modelling & Software*. 2024;177:106062. doi: 10.1016/j.envsoft.2024.106062.
13. Sánchez Ramírez S, Guadamillas Gómez F, González Ramos MI, Grieva O. The effect of digitalization on innovation capabilities through the lenses of the knowledge management strategy. *Administrative sciences*. 2022;12(4):144. doi: 10.3390/admsci12040144.
14. Buchwald EM. Goal setting as the core of strategic planning. *Bulletin of the Institute of Economics of the Russian Academy of Sciences*. 2025(1):7-23. doi: 10.52180/2073-6487_2025_1_7_23.
15. Quaranta FR. Innovation and Digitization of the Justice System. 2023.
16. Dovers S, Hussey K, Clement S. Environment and sustainability: a policy handbook: The Federation Press; 2024.
17. Roust A, Allaf Jafari E. Impact of environmental knowledge, responsibility and concern on sustainable consumption behavior: does customer attitude matter? *Management of environmental quality: An international Journal*. 2024;35(8):1858-77. doi: 10.1108/MEQ-06-2023-0166.
18. Rostovschikov IV, Aleshkova IA, Molokaeva OK. Judiciary Power and Information Society: New Approaches and Opportunities. *Ubiquitous Computing and the Internet of Things: Prerequisites for the Development of ICT* 2019. p. 185-93.
19. Radhanpurwala S, Trivedi N, Pandya J. Influence of External Factors upon the Judiciary. *Issue 2 Indian JL & Legal Rsch*. 2023;5:1.
20. Squatrito T. Judicial diplomacy: International courts and legitimation. *Review of International Studies*. 2021;47(1):64-84. doi: 10.1017/S0260210520000352.
21. Kotter E. Planning and Goal Setting. *AI Implementation in Radiology: Challenges and Opportunities in Clinical Practice*: Springer; 2024. p. 33-50.
22. Osewe JO, Gindicha JY. Effect of training and development on employee satisfaction: a case of the judiciary of Kenya. *European Journal of Humanities and Social Sciences*. 2021;1(3):661-7. doi: 10.24018/ejsocial.2021.1.3.50.
23. Njuri G. Organization culture and performance of the judiciary in nyeri county, kenya. Nairobi: Kenyatta University; 2019.
24. Mo J. Promoting Whole-Process People's Democracy following the Rule of Law. *Frontiers L China*. 2022;17:567.
25. Morgado M, Lopes C, Morgado S, Freire I, Fonseca O. People Centeredness. 2018.
26. Li Q, Zeng Fe, Liu S, Yang M, Xu F. The effects of China's sustainable development policy for resource-based cities on local industrial transformation. *Resources Policy*. 2021;71:101940. doi: 10.1016/j.resourpol.2020.101940.